

de grove korrel

MEI 2013 - JAARGANG 54

Colofon

De Grove Korrel

54e jaargang, mei 2013, nummer 286
De Grove Korrel is een uitgave van Fotoclub
Zwijndrecht opgericht 7 september 1959 en
[koninklijk goedgekeurd op 30 juni 1971](#)

Redactie:

Martin Geuze, Diana de Bruijn, Joke Maarleveld en
Franz Heuser

Redactieadres:

Bekestein 10, 3343 CB H.I. Ambacht
redactie@fotoclub-zwijndrecht.nl

Secretariaat:

Hans van Weelden
Slobbengors 132 3351 LH Papendrecht
secretariaat@fotoclub-zwijndrecht.nl

Internet:

www.fotoclubzwijndrecht.nl

Contributie 2012/2013:

€ 140,- per persoon per jaar

Bank:

ING - rekeningnummer 349456

Clubgebouw/fotogalerie:

Rotterdamseweg 126 (hoek Koninginneweg)
3332 AL Zwijndrecht
De aanvangstijd van de vaste clubavond is op
maandagavond 20:00 uur.
Het clubgebouw is geopend vanaf 19:30.
De fotogalerie is voor publiek elke zaterdag van
september t/m mei van 11:00 tot 16:00 uur
geopend. De toegang is vrij.

Vormgeving en productie

Franz Heuser en Martin Geuze
Telefoon 06 489 678 86

Printing:

Haveka B.V., Alblaserdam

Tekstbijdrage:

Hans van Weelden, Henk Ras,
Rudi Kleingeld en Wilco Maarleveld

Coverfoto:

Rudi Kleingeld

Voorwoord

TEKST: MARTIN GEUZE

De lente komt, stil zittend, niets doend en het gras groeit vanzelf. Deze
zen wijsheid is ook dit jaar weer uitgekomen, al liet de lente lang op zich
wachten. Lente is de tijd van vernieuwing, een mooi moment om stil te
staan bij de vernieuwing binnen onze fotoclub. Want dat Fotoclub Zwijn-
drecht zich verder ontwikkelt staat buiten kijf. Onze website werd begin dit
jaar gehackt waardoor de site op “wit” kwam te staan. Blijkbaar zijn naast
banken ook fotoclubs doelwit van digitale onverlaten, waarbij de vraag zich
opdringt welk plezier iemand kan onttrekken uit het onklaar maken van
een verenigingssite. Het herstellen van de website leek een langdurig kar-
wei te worden. Daarom is door enkele leden besloten de website in korte
tijd opnieuw te bouwen, op www.fotoclubzwijndrecht.nl is het resultaat te
zien.

Op de nieuwe site is ook een link naar het twitter account van @FCZwijndrecht
opgenomen. Hoewel het starten van een twitter account in 2013
niet bepaald als revolutionair kan worden bestempeld, is het voor onze club
toch een vernieuwende stap in de manier waarop we naar buiten treden.
Alle digitale vernieuwing is leuk, maar hoe is het eigenlijk gesteld met
vernieuwing in de fotografie van Fotoclub Zwijndrecht? Altijd een delicate
vraag die binnen de club voor de nodige opwindingsmomenten kan zorgen. Onlangs
werd het werk van Rineke Dijkstra besproken tijdens een avond “Boven
Beginnen, Beneden Bezinnen”. Het werken vanuit een concept, waarbij
fotografie als vorm wordt gebruikt, is voor veel leden nog een brug te ver.

Dat werd nogmaals duidelijk na het bezoek van Hans van der Meer die met
zijn beroemde “voetbalvelden” het publiek in twee kampen verdeelde. Ge-
lukkig gaan onze leden hun eigen gang want Peter Baan toonde onlangs
zijn bijdrage aan “vijf met samenhang” waarbij hij sterk vanuit een concept
werkt en vorm en presentatie op de voorgrond plaatst. Iets wat je niet vaak
op onze club tegenkomt en wat daarom best als vernieuwend gezien mag
worden. Hoe je zelf ook naar deze vernieuwing kijkt, voorop blijft staan wat
Hans van der Meer ons als “vrije fotografen” mee gaf: “Je bent van niemand
afhankelijk, blijf fotograferen en doe vooral dat waar je zelf het meeste
plezier aan beleeft”. ■

Centerfold

TEKST: HENK RAS

De vorige Grove Korrel had een ouderwetse centerfold. Een afbeelding over twee pagina's met slechts de nietjes die het beeld ver-
storen. In dit geval zit onderaan een zwarte balk, omdat de foto van Henny simpelweg de verkeerde afmeting had, voor een dubbele
pagina.

De foto was één van de blikvangers op zijn tentoonstelling, groot afgedrukt en achter acrylglas. Een formaat en afwerkingvorm die
we niet vaak zien op onze club. Het is zeker geen foto die goed scoort in de categorie “Less is more”. Er gebeurt ongelofelijk veel op
de foto, maar dat wordt niet storend doordat het kleurenspectrum van de foto door de bewerking is terug gebracht. De kleine rode
vlakjes midden op de foto en het gele vlak van de tram/bushalte springen er uit.

De etalagepop in de voorgrond, is door zijn ontwerpers in een ontspannen houding ontworpen en goed uit de mal gekomen.
Hennie heeft hem door de schaduwkant van de elektriciteitskast prachtig ingekaderd. De kunststoffen broer van Pellè zit er relaxed
bij en je ziet pas in tweede instantie dat hij alleen een stola om heeft. Hij zit ontspannen te kijken naar minimale “echte” mensen die
in het decor op de brug voorkomen. De winkel waarin hij zit, is gevuld met minstens nog negen andere poppen die echter
nauwelijks aandacht krijgen. “De Hef” in de spiegeling is heel nadrukkelijk aanwezig en plaatst de foto onmiskenbaar in Rotterdam.
Bij een tweede blik zie je dan de lampen in de lucht hangen, die daar weer erg misplaatst zijn.

Je realiseert je dat je weer in de winkel bent belandt aan de andere kant van de raam. In de lichtblauwe gespiegelde lucht zijn wolk-
enflarden en allerlei ondefinieerbare vormen, die maken dat dit deel ook niet saai wordt. Je ogen zakken vanzelf naar de vloer waar
heel erg veel bladeren liggen. Je bent dan opeens weer buiten en bedenk ik me, dat je in deze foto kunt blijven dwalen en
verdwalen. Het ingekaderde hoofd van de etalagepop is echter een rustpunt waar je iedere keer op terug kunt vallen.

Een prachtig surrealistisch beeld dat echter goed te ontleden is. Vele schilderijen van René Magritte zijn op een vergelijkbare, zij het
met veel minder beeldelementen, opgebouwd.

“La Magie Noire” een gouache van Magritte heeft zelfs gelijkaardige kleuren. Misschien had Hennie mee kunnen doen aan de work-
shop “inspired by”?

Helaas heeft hij gekozen voor het fotografisch kluzenaarschap. Dit omdat Hennie vindt dat een fotoclub remmend werkte op zijn
creativiteit. “Ik ben niet creatief voor jullie, dat doen jullie zelf maar!” Hij heeft de keus gemaakt om dit
zonder club te doen en het gaat hem (mede door zijn sparringpartner thuis) goed af. Ik denk dat je, als
je zo gedreven bezig bent met je hobby, het commentaar best zou kunnen relativeren en gebruiken wat
nuttig voor je is. Uiteraard heb je ook de vrijheid om commentaar en opmerkingen die geen hout
snijden eenvoudig naast je neer te leggen. Dat is de vrijheid die de “meester” heeft. ■

© DIANA DE BRUIJN

© DIANA DE BRUIJN

© KEES VETH

© KEES VETH

© HANS VAN WEELDEN

Fotoclub Zwijndrecht: Gij zult een wit passe-partout gebruiken

TEKST: HANS VAN WEELDEN

1 april 2013. 23.00 uur. De tafel van 'Pauw & Witteman' wordt vanwege de 'special' over het Rijksmuseum bevolkt door een aantal bekende Nederlanders die reeds vóór de opening door het museum mochten dwalen op zoek naar het kunstwerk waardoor ze het meest getroffen werden. Een van de gasten was Prof. Henk van Os, voormalig directeur van het Rijksmuseum (1989-1996). De details zullen U wel bekend zijn. De verbouwing heeft 10 jaar in beslag genomen en heeft meer dan 400 miljoen Euro gekost. Maar daar heb je dan ook wel wat voor. Jeroen Pauw merkt op dat het opvallend is dat de witte wanden van vroeger veranderd zijn in donkere wanden. Waarom eigenlijk?

Henk van Os: Ik zag onlangs het schilderij van Rembrandt 'Zelfportret, afgebeeld als apostel Paulus' in het Mauritshuis tegen een donkere wand. Toen pas viel het me op dat er op het schilderij tralies zijn afgebeeld op de achtergrond. Dat was me in het Rijksmuseum met de witte wanden nog nooit opgevallen. Het modernisme in de kunst schreef witte wanden voor. Maar, als het wit door ondermeer veroudering iets grijzer wordt ontstaat er een probleem. Het grijs zuigt alle kleuren uit een schilderij. Bij een donkere achtergrond ervaar je veel meer contrast dan bij een 'witte' achtergrond. De verschillen zijn belangrijk want nu blijkt dus dat Paulus zich in de gevangenis bevond. De emotionele context verandert hiermee totaal.

Als dit voor een schilderij geldt, zou het dan ook voor een foto kunnen gelden?!

Ik moest terugdenken aan Fotoclub Maasland die aan de keuze van de kleur van het passe-partout een bijna even groot gewicht toekent als aan de foto zelf. Bij Fotoclub Zwijndrecht doen we daar een beetje lacherig over en vergelijken het met macrameeën. Vele clubs gebruiken zowel witte als zwarte passe-partouts. Bij Fotoclub Zwijndrecht is de (over)heersende gedachte: wit is het beste. De rest is onzin.

En nu? Als zelfs Prof. Henk van Os aantoont dat het iets genuanceerder ligt.

(P.S. Ik heb de afbeelding van het bewuste schilderij gedownload. Helaas kan ik de tralies niet herkennen. Witte of zwarte achtergrond maakt niet uit. Dus ik moet binnenkort toch weer eens naar Amsterdam) ■

© AZA TEEUWEN

© AZA TEEUWEN

3 december 2012: Werk van nieuwe leden 1

TEKST: HENK RAS

Het is ieder jaar weer spannend wat er op deze avond getoond wordt. Iedereen is vol verwachting en hoopt dat er tussen de nieuwe leden nieuwe talenten opduiken.

Tijdens deze avond kwamen twee foto's op de bok waar ik wat dieper op in wil gaan. De eerste foto kwam van *Rob de Wit*, een foto van een sculptuur van Arnaldo Pomodoro: "Sphere Within Sphere". Volgens Wikipedia zijn er wereldwijd zes exemplaren waarvan Rob de versie die op het binnenplein van Trinity College in Dublin had vastgelegd. Helaas was het geen aansprekende foto geworden. Er staat simpelweg te veel op, het is een registratie van de situatie. In de spiegelende vlakken zie je mensen rondom de Sphere staan op een, naar het lijkt, natte straat. In de bol zitten echt wel delen waarmee je zou kunnen spelen om er iets van "jou" van te maken. Meestal is de bepalende factor "tijd en aandacht". Als je een goed, afwijkend van de standaard, beeld wil maken, moet je daar de tijd voor nemen. Om je onderwerp heenlopen en zoeken naar de beste uitsnede, vraagt tijd en aandacht voor je onderwerp. Vaak gunnen we dat onszelf even niet als we onderweg zijn.

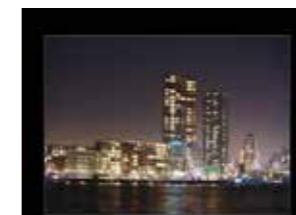
De andere foto was van *Tonny Polders* en die kreeg meer waardering. Het betrof een foto van de Noordoever van de Maas in Rotterdam, net naast de Zwaan waarvan, rechts op de foto, de oprit nog juist zichtbaar is. Een stille Willemskade verradt dat het een echte avondfoto is. Een bijna perfecte verbeelding van een stad die in de "ruststand" gaat. Jammer dat de foto iets scheef is, hij loopt een tikkeltje af naar rechts, waardoor de flats ook wat scheef staan.

Naar aanleiding van de waarderende woorden voor deze foto, vroeg Aren zich af waarom dit beter was dan de foto van Rob. "Dit is toch ook gewoon een afbeelding van de Noordoever?!" Het verschil zit hem in het maken van keuzes, die iedere fotograaf kan maken. Rob koos voor een frontale volledige afbeelding van het object dat hij wilde laten zien.

Tonny wachtte met het fotograferen op de optimale lichtomstandigheden en selecteerde zijn stukje stad uit een groter geheel. Even later, en dus iets donkerder, en de gebouwen zullen niet meer afsteken tegen de hemel. De ramen, die nu vrijwel overal een interieur onthullen, worden alleen nog maar stralende lichtvlekken. De gevels, die nu goed zichtbaar zijn, worden waarschijnlijk geheel donkere vlakken. Een foto die iets eerder gemaakt wordt, resulteert in een lichtere lucht die er voor zorgt dat je de interieurs niet ziet. Het contrast tussen de lucht en de verlichte ramen is dan niet goed. Verder heeft hij de Zwaan buiten beeld gelaten en dat is op die plek een dappere keuze. Ik denk dat foto's genomen op dit punt in meer dan 90% de Zwaan zullen laten zien. Compositorisch zit de foto ook goed in elkaar, het is een prettig beeld om naar te kijken. Al met al een betere foto. ■

© PLEUN GROENEVELD

© PETER VISSER

© PETER VISSER

Twee zwanen en duizend foto-clubavonden.

Waarom moest ik zo nodig vijf minuten het woord voeren over een kleurenfoto met twee zwanen op de Nieuwerkavond van 4 maart?.

TEKST: WILCO MAARLEVELD

Een bevroren watergang met een wak en daarin twee zwanen. Uit de zaal komt de aanwijzing dat de foto beter zou zijn geweest als de zwanen midden in het wak hadden gezeten, vrij van de sneeuwrand rechtsonder. De fotograaf beaamt dat, maar zegt :“Vooraf (en dat in die kou) op het moment gewacht te hebben dat de twee zwanen met hun koppen bij elkaar zitten.” Klik!!

De gracieuze nekken, de ronding over de koppen en de naar beneden gerichte snavels; het kennelijk onvermijdelijke zwanenhart is weer ontstaan. Verliefd en lekker warm bij elkaar in het koude wak. Er is een stereotiep beeld ontstaan en met de aanwijzing uit de zaal zelfs een ‘perfect’ stereotype. In een seconde heb ik het beeld gezien. Mijn ‘beeldbank’, gevoed door ruim duizend bezoeken aan fotoclubavonden, slaat deze foto niet op in het geheugen.

Natuurlijk staat daar tegenover de ervaring van de fotograaf, die is pas bezig zijn eerste 15 Nieuwerkavonden te ervaren. Google eens afbeeldingen ‘twee zwanen’. Je weet niet wat je ziet, zoveel zwanenharten. Zelfs ‘twee zwanen in wak’ geeft hits.

Fotograferen is niet moeilijk, een foto maken wel (vrij naar Ansel Adams). De uitdaging voor een fotograaf is, als het om zwanen, molens, zonsondergangen, Schotse landschappen et cetera gaat, deze zo te fotograferen dat je de kijker verrast met een originele kijk op je onderwerp. Probeer los te komen van de kalenderplaten die in ons collectieve geheugen zitten. Ik weet, het valt niet mee origineel te zijn, maar daar ligt toch de uitdaging. Blijf het proberen.

Er niets over zeggen is volgens mij niet de oplossing, daar hebben we geen fotoclub voor.

PS Kijk goed hoe we Nieuwerk schrijven, daar zie je een deel van de oplossing in. ■

© REMCO SCHADE

© FRANZ HEUSER

© LEO VAN DEN HOOVEN

Gedane zaken

Januari

- Expositie Hans van Weelden "OVER LEVEN"
- BBBB
- Boven: Hans van Weelden laat zien hoe hij tot zulke mooie zwartwit afdrukken komt
- Beneden: Dimitrios Sapanidis herhaalt de pijlers"

Februari

- Expositie Ger Sterk en Pleun Groeneveld "TWEË VISIES"
- DAF op bezoek
- BBBB,
- Boven: Martin Geuze laat zijn licht schijnen over het werken met Lightroom
- Beneden: Henk Ras en Theo de Jong oefenen met het bespreken van foto's volgens de pijlers

Maart

- Groepsexpositie naar aanleiding van de workshop met dezelfde naam: "INSPIRED BY....." Foto's van Diana de Bruijn, Rudi Kleingeld, Gerrie van Pelt, Ger Sterk en Bertien Kraamer
- Jurering en bespreking BMK in Las Palmas Rotterdam
- Tweede maal foto's van nieuwe leden op de bok
- BBBB
- Boven: Peter van Klinken en Joke Maarleveld passe-partout snijden
- Beneden: oefenen bespreken foto's aan de hand van twee wereldberoemde fotografen Erwin Olaf en Rineke Dijkstra

April

- Expositie Martin Geuze "BETROKKENHEID"
- Spreker: Hans van de Meer
- BBBB
- Boven: Martin Geuze workshop Nik filters
- Beneden: bespreken van goede foto's van leden

Mei

- Groepsexpositie "PORTRET"
- Eindejaarsexcursie naar Naarden
- 4e rommelmarkt

Inspired by....

TEKST: RUDI KLEINGELD

De ene fotograaf heeft volop inspiratie, de andere zit op een dood spoor en zoekt inspiratie. In een beschrijving van het begrip inspiratie kunnen woorden gebruikt worden als bezielen, aanmoedigen, creatief en enthousiast maken. Inspiratie leidt altijd tot iets doen; in dit geval tot (beter) (gaan) fotograferen.

Je kan je op veel manieren laten inspireren voor jouw fotowerk. Inspiratie is bijvoorbeeld te zoeken en vinden in de natuur, muziek, geloof, dromen, literatuur en musea. Je bewust laten inspireren door een bekende fotograaf of beeldend kunstenaar is de meest directe manier. Dat zal beginnen met zijn of haar foto's, maar vervolgens kan je je verdiepen in techniek, denk- en werkwijze, leven en persoonlijkheid van jouw inspirator. Verdieping die een drijvende kracht bij jou verankert. Door het lezen van een boek van en/of over jouw fotograaf vind je misschien een quote die jouw fotografische lijfspreuk wordt.

Vijf leden van onze club hebben zich de afgelopen twee jaar bewust laten inspireren door een bekende fotograaf. Inspireren mag niet blijven steken in imiteren! De grote vraag is dus: Hoe kom je tot beelden geïnspireerd door maar die zich toch onderscheiden door een eigen handschrift?! M.a.w. het doel was een nieuwe, persoonlijke manier van benaderen en uitdrukken te ontwikkelen met herkenbare invloed van de inspirator.

Bij de zoektocht naar een eigen signatuur is de volgende leidraad gebruikt:

0. Beginnen met imiteren mag! Daarvan leer je al anders naar onderwerpen te kijken.
1. Inventariseer de kenmerkende aspecten van de foto's van jouw inspirator.
2. Welke zijn naar jouw smaak en inzicht te veranderen?
3. Welke invloed hebben deze veranderingen op de onderlinge samenhang van de aspecten?
4. Kan je nieuwe aspecten toevoegen?
5. Lukt het om een onderwerp te herdefiniëren? .

Vergelijk het vinden van een eigen stijl met het bereiden van een nieuw gerecht in de keuken. Volg je strak het recept of gebruik je dat als basis en laat je sommige ingrediënten weg en voeg je andere toe?!Belangrijk voor het bereiken van ons doel waren de intensieve besprekingen, discussies, werkopdrachten en overdenkingen. De grootste betekenis was dat alles plaatsvond in een sfeer van vertrouwen die leidde tot openheid, kwetsbare opstelling, durf, acceptatie, empathie en respect. ■

de grove korrel

FOToclubZWIINDRECHT